

αὐτοῦ ὑπὸ δραστηρίων θελήσεων κυριευομένην, παρετήρησαν αὐτὴ, ὅτι οἱ ἵπποι ἤθελον ἀφῆσαι τὰ κῶλα ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὶν ἢ φθάσωσιν εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν, καὶ ὅτι, τὸ νὰ ὀδεύσωσι τὸ ἐπίλοιπον τῆς ὁδοῦ περὶ, δὲν ἦτο ποσὸς μέτρον κατάλληλον εἰς φειδῶ χρόνῳ ὡς πρὸς τὸ φαρτίον δὲ, θέλων νὰ προστατεύῃ αὐτὸ, ἠρκέσθη νὰ εἴπῃ

— Εἰς Παρισίους τὸ πᾶν κατορθοῦται διὰ τῶν χρημάτων, καὶ σάκκος κενὸς παρὰ πάντων ἀπορρίπτεται.

Ἡ Ῥαχὴλ ὑπέμεινε μετὰ καρτερίας τὸν εἰς τὴν ἀνυπομονησίαν αὐτῆς ἐπιβαλλόμενον ζυγόν.

Τέλος πάντων, τὴν τρίτην ἡμέραν, περὶ λύκων ἀρὰς, ἡ Ῥαχὴλ εἶδε μακρόθεν τὴν περιπόθητον πόλιν, πρὸς τὴν μετὰ τηλικαύτης ζέσεως διευθύνετο. Ἀφικθέντες δὲ, ἐξελέξαντο κατάλυμα ἐν τινι πενιχρῷ καὶ μεμονωμένῳ οἴκῳ κατὰ τὴν ὁδὸν Geoffroy-l'Asnieres Γραϊδίου, καθήμενον ἐπὶ τῶν θαμνιδίων τῆς πρὸς τὴν ὁδὸν κλίμακος ἐπρόφερον, ἅμα ἰδὼν αὐτοὺς, ἐπιφώνημα ἐκπλήξεως, καὶ ἀνύψωσε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν.

— Μὰ τὴν ἁγία Μάρθα, τὴν κυρά μου, ἀνέκραξε τὸ γραϊδίον, σὸ ἐξῆς δὲν θὰ τρομάξω ἂν εἶδῶ χαλιδόβια προτοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ ἀνοιξίς. Νὰ, ὁ μπάριμπα Ἡλίας καὶ ἡ ὄραία του θυγατέρα Ῥαχὴλ ἐρχονται εἰς Παρίσι ὕστερα ἀπὸ εὐὸ μήνας. Ἐγὼ σὰς ἐπρόσμενα μετὰ τὸν χειμῶνα. Ἄς εἶναι καλῶς ὀρίστετε. Ἐλπίζω ὅτι δὲν σὰς ἔτυχε κἀνένα κακὸ στὸ δρόμο.

Ἡ Ἡλίας ἀνύψωσε τοὺς ὤμους καὶ ἐκλινε τὴν κεφαλὴν μετὰ κινήσεως, ἥς ἡ λυπηρὰ ἔκφρασις μεταβλήθη εὐθυμῶν, διὰ θλίμματος τῆς Ῥαχὴλ, εἰς εὐθυμίαν.

Μὰς λείπουνσι πολλὰ εἶδη ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα ἐπωλήσαμεν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ὁδοπορίας μας, ἀπῆτητην ἡ νεανίᾳ· ἤλθαμεν λοιπὸν νὰ συμπληρώσωμεν τὰ εἶδη μας, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλομεν ἀναχωρήσει

— Σὰς τὸ εἶπα, δὲν με μέλλει διατι ἤλθετε, ἀναπατήτησεν ἡ ξενοδόχος, καλῶς ὀρίστετε· θὰ σὰς δώσω τὰ δύο δωμάτια ποῦ ἔχουν παράθυρα εἰς τὸ περιβόλι, καὶ ποῦ ἡ κόρη σου, μπάριμπα Ἡλία, ἀγαπᾷ πολύ, καὶ ὕστερα θὰ σὰς εἰσποιήσω τὸ δαῖνον· καὶ τὸ δαῖνον αὐτὸ, προσέθηκεν ἡ γραῖα ἠμικλείσασα τὸν ὀφθαλμὸν μετ' ὕψους ἀγγιχνοῦσα, νὰ τὸ φάγετε χωρὶς φόβου, διότι δὲν θὰ ἔχη εὔτε κομματάκι χοιρινὸ μέσα, καὶ τὸ κρέας θὰ τὸ ἀγοράσω ἀπὸ τὸν παλιὸ σας φίλον Σαμουὴλ, ἐκεῖνον ποῦ σφάζει τὰ βόδια κατὰ τὸ νόμον σας.

Τῷ ὄντι· μετὰ μίαν ὥραν, ἡ κυρὰ Μαρτίνα εἰσῆγαγεν εἰς τὸ δωμάτιον τῶν ὁδοιπόρων τὸ ἐγκωμισθὲν δαῖνον, ἔπερ πνευγερὰν διεδίδεν ὀσμὴν. Ὁ Ἡλίας ἐτίμησεν αὐτὸ δι' ὀρέξεως ἀνδρὸς εἰς ὃν ὁ κόπος ζωηρὰν ἠρέθισε πείναν· οὐδὲν δὲ παρετήρησεν, ὅτι, παρὰ τὸ δοθῆν πρόγραμμα, ἡ ξενοδόχος εἶχε κατασκευάσει τὸ ἀρτυμα διὰ πιμελῆς χοίρου, καὶ ὅτι τὸ κρέας δὲν ἦτο ἀφημαγμένον κατὰ τὰς παραγγελίας τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ νόμου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ῥαχὴλ, μόλις ἤγγισε διὰ τῶν χειλέων τῆς ἐλάχιστον μέρος τοῦ

δαῖνον, πρὸς ὃ παρετέθη καὶ πινόμενον πλῆρες κεραιῶν νεοδρέπτων, ἄτινα πολλὴν εἶχον ὁμοιότητα πρὸς τὰ χεῖλη τῆς νεανίδος, ὡς παρετήρησεν ἡ ξενοδόχος, ἥτις οὐδεμίαν παρέλείπειν εὐκαιρίαν πρὸς τέρψιν τῶν παρ' αὐτῇ ξενιζομένων.

Ἀμα ἡ κυρὰ Μαρτίνα ἐγκατέλιπε μόνους τὴν Ῥαχὴλ καὶ τὸν Ἰουδαῖον, ἡ νεανίς ἐκάθισεν ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ πατρὸς τῆς, καὶ διὰ τῶν λευκῶν καὶ λεπτοφυῶν αὐτῆς χειρῶν, ἐθώπευεν ἐλαφρῶς τὴν μακρὰν καὶ πολὴν γενειάδα, τὰς ἠλιοκαεῖς παρεὰς καὶ τὸ φαλακρὸν μέτωπον τοῦ γέροντος.

— Ὁ Θεὸς βοηθήσει ἡμᾶς, καθότι ἐξεπληρώσαμεν τὰ ὑπὸ τῆς εὐγνωμοσύνης ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα, εἶπεν ἡ νεανίς ἐτάζουσα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ γέροντος τὴν μέριμναν καὶ τὴν ἀνησυχίαν.

— Γένοιτο! ἀπεκρίθη ὁ Ἰουδαῖος μετὰ τοῦ συνήθους στεναγμοῦ τῆς ἔθμοιότητος· τὸ ἐπιθυμῶ πολύ, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐλπίζω ποτὸς. Περιπέλεχθημεν εἰς σχέδιον οὐκ ἐξῆδος θέλει ἀποβῆ ὀλεθρία δι' ἡμᾶς.

— Ἡ ἐξοδος θέλει εἶσθαι αἰτία, εἶπεν ἡ νεανίς, μὴ συμμεριζομένη οὐδ' αὐτῇ τῆς πεποθήσεως ἡ ἐπρόσπαθον νὰ ἐμπνεύσῃ τῷ πλανοδιοπόλῳ.

Εἶμθα πτωχοὶ καὶ ἄσημοι· ἐγὼ ἀνῆκω εἰς αἰρετὴν ἢ πάντες εἶδῶ περιφρονοῦσι. Ποῦ θέλομεν καταστήσει ἐπρόσπαθοντες νὰ σώσωμεν εὐγενὴ κύριον οὐ ἡ ὑπερξίς ἐξαρτᾶται ἀπὸ μόνου τοῦ βασιλείως;

— Ὁ Δαβὶδ, πτωχὸς καὶ ἀσθενὴς πορμὴν, κατέβαλε τὸν Γολιάθ καὶ ἔλαβε τὸ στέμμα τοῦ Σαουλ.

Ἡ Ἡλίας ἐτίναξε, δὲν ἀπήτησεν καὶ ἡ γέρθη.

— Πάτερ μου, πρὶν ἀποσυρθῆς εἰς τὴν κλίτην, ποσῆθητί μοι μίαν ἁρίν.

— Ὅποιαν; λέλει.

— Αὔριον τὴν πρώτην νὰ προμηθευθῆς δι' ἐμὲ τὸν ὄνον με ἐρίπιον γυναικίον. Ἐπιθυμῶ ἡ ἵππος νὰ ἦναι καθαρὰ, οὐχὶ ὄμως καὶ πολυτελής. Ἐξ ἀνάγκῃ τοῦ ἡμίονου τούτου διὰ νὰ ὑπάγω εἰς Λουδβρον.

— Θέλω ἐνοικιάσει δύο ἡμίονους.

— Ἐνα μόνον, πάτερ μου· διότι μόνῃ ἡμῶν ἀποπειραθῶ τὴν λύτρωσίν σου. Δὲν θέλω νὰ σὲ θέσω εἰς τοὺς κόπους καὶ τὰς ἐνοχλήσεις τῆς ἐπιγρήσεως ταύτης.

— Ἡ ἀπόπειρα αὐτὴ σ' ἐκθέτει ἴσως εἰς κίνδυνον τοῦ ἰδοῦ διατι θέλω νὰ σὲ συνοδεύσω, τέκνον μου. Προστασία γηραιῶ Ἰουδαίου σοὶ εἶναι ἀνωφελές, ὁμολογῶ, ἀλλὰ τοῦλάχιστον θέλω συμμεριζομένης σου.

— Ὁ εὐγενὴς καρδία! ἀνέκραξεν ἡ Ῥαχὴλ· παρεῖν περιττόν ἐστιν ὑπὸ θερμῶν δακρῶν, καὶ φθίσαι εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρὸς τῆς ἡσπασθῆν αὐτὸν ἐπανειλημμένους.

— Εἶσαι τέκνον μου καὶ σ' ἀγαπῶ, τετίλει ἀπεκρίθη ὁ γέρον.

(ἀκολουθεῖ)

A. K.